

# Hãy Tránh Xa Lời Cầu Xin Của Người Bị Bất Công

اتقوا دعوة المظلوم

< اللغة الفيتنامية >



Tác giả:  
Abu Hisaan Ibnu Ysa

اسم المؤلف:

أبو حسان محمد زين بن عيسى



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Nhân danh Allah, Đáng Rất Mực Độ Lượng,  
Đáng Rất Mực Khoan Dung



الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى إِحْسَانِهِ وَالشُّكْرُ لَهُ عَلَى تَوْفِيقِهِ وَامْتِنَانِهِ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ تَعْظِيمًا لِشَأْنِهِ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ الدَّاعِي إِلَى رِضْوَانِهِ، صَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمَ وَبَارَكَ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَإِخْوَانِهِ وَخَلَّانِهِ وَمَنْ سَارَ عَلَى نَهْجِهِ وَاقْتَفَى بِأَثَرِهِ وَسَنَّ بِسُنَّتِهِ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ، أَمَّا بَعْدُ:

**Alhamdulillah**, xin tạ ơn Allah về hậu đãi của Ngài, xin đội ơn Ngài về thành công và ân sủng của Ngài đã ban. Bề tôi xin tuyên thệ không có Thượng Đế đích thực nào mà chỉ có Ngài duy nhất vô đôi tác, một câu tuyên thệ vĩ đại và xin chứng nhận Muhammad là nô lệ, là Rasul của Ngài, Người đã kêu gọi nhân loại đến với sự hài lòng của Ngài. Cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người, cho gia quyến của Người, cho bằng hữu của Người, cho thân tín của Người, cho những ai đi trên đường lối của Người, bám theo di huấn của Người và làm sống lại Sunnah của Người cho đến ngày tận thế, Amma Ba'd:

Islam luôn là tôn giáo rất chú trọng, rất quan tâm đến việc lấy lại công bằng con những người yếu thế, người nghèo, người bị đối xử bất công, người bị đàn áp, trẻ mồ côi, quả phụ . . . nên thấy rằng trong Qur'an có rất nhiều câu Kinh và trong Sunnah có rất nhiều Hadith tất cả đều khích lệ, động viên tín đồ Muslim đứng ra bên vực, bảo vệ, lấy lại lẽ phải, lấy lại công bằng cho những người yếu thế. Đến khi không có ai chịu đứng ra giúp đỡ họ do sợ một thế lực nào đó hoặc cả tập thể đồng thống nhất bất công đàn áp một ai đó thì những người yếu thế đó cũng đừng tuyệt vọng mà hãy biết rằng vẫn còn một Đáng đang chờ đợi lời van cầu của họ, chính Đáng Công Bằng Allah sẽ giúp họ lấy lại công bằng ngay trên những kẻ bạo ngược.

Islam xem hành động bất công, bạo lực, chiếm đoạt quyền lợi, chiếm đoạt tài sản, chiếm đoạt đất đai người khác, mắng chửi và đánh người khác vô cớ, ý mạnh ý giàu mà ăn hiếp người nghèo, người yếu, người già, trẻ mồ côi, quả phụ .v.v... là đại tội trong các đại tội của Islam, là một hành động thối tha đáng bị trừng trị thích đáng. Và để thể hiện sự căm phẫn trước hành động bất công, chính Đáng Quyền Lực Allah đã hạ sắc lệnh tuyệt đối nghiêm cấm sự bất công cho dù với ai, thậm chí không được bất công đối với chính bản thân mình, như được nhắc trong một Hadith Qudsi do Muslim ghi từ Abu Zar رضي الله عنه, Rasul صلى الله عليه وسلم dẫn lời Allah Đáng Hùng Mạnh phán:

{يَا عِبَادِي إِنِّي حَرَّمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا فَلَا تَظَالَمُوا}

“Này đám bầy tôi của TA, chính TA đã tự cấm TA không được bất công và TA đã qui định bất công là hành động Haram nên cấm các người gây bất công lẫn nhau.”<sup>(1)</sup>

Và ông Jaabir bin Abdullah رضي الله عنه dẫn lời Rasul صلى الله عليه وسلم:

{اتَّقُوا الظُّلْمَ فَإِنَّ الظُّلْمَ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ}

“Các người hãy tránh xa sự bất công, bởi quả thật bất công sẽ bị che khuất bởi những màn đêm tối tăm vào ngày phán xét.”<sup>(2)</sup>

➡ Hành động bất công này thường được những người có chức có quyền sử dụng như một thứ vũ khí đặc biệt để thu gom, tom góp, trục lợi cho bản thân chúng, đối với loại người này thì Nabi صلى الله عليه وسلم đã cảnh cáo mạnh mẽ qua Hadith:

{مَا مِنْ أَحَدٍ يَكُونُ عَلَى شَيْءٍ مِنْ أُمُورِ هَذِهِ أُمَّةٍ فَلَمْ يَعِدِلْ فِيهِمْ إِلَّا كَبَّهُ اللَّهُ فِي النَّارِ}

“Bất cứ ai quản lý dù là công việc gì trong cộng đồng Islam này, một khi y không công bằng thì Allah sẽ lật úp y mà ném vào hỏa ngục.”<sup>(3)</sup>

Ông Jaabir bin Abdullah رضي الله عنه kể: Rasul صلى الله عليه وسلم đã từng cầu xin cho ông Ka’b bin U’jrah رضي الله عنه rằng: {أَعَاذَكَ اللَّهُ مِنْ إِمَارَةِ السُّفَهَاءِ} “Ta cầu xin Allah phù hộ anh tránh khỏi sự lãnh đạo ngu xuẩn.” Ông Ka’b رضي الله عنه hỏi: “Sự lãnh đạo ngu xuẩn là sao, thưa Rasul của Allah.” Người صلى الله عليه وسلم đáp:

{أَمْرَاءُ يَكُونُونَ بَعْدِي لَا يَهْتَدُونَ بِهَدْيِي وَلَا يَسْتَنُونَ بِسُنَّتِي فَمَنْ صَدَّقَهُمْ بِكَذِبِهِمْ وَأَعَانَهُمْ عَلَى ظُلْمِهِمْ فَأُولَئِكَ لَيْسُوا مِنِّي وَلَسْتُ مِنْهُمْ وَلَا يَرِدُوا عَلَيَّ الْحَوْضَ وَمَنْ لَمْ يُصَدِّقْهُمْ بِكَذِبِهِمْ وَلَمْ يُعِنْهُمْ عَلَى ظُلْمِهِمْ فَأُولَئِكَ مِنِّي وَأَنَا مِنْهُمْ وَسَيَرِدُوا عَلَيَّ الْحَوْضَ}

“Đó là nhóm lãnh đạo sau Ta, chúng không làm theo chỉ đạo của Ta cũng không bắt chước theo Sunnah của Ta, ai tin tưởng sự dối trá của chúng và ủng hộ chúng làm bất công thì tất cả bọn chúng không phải là tín đồ của Ta và Ta cũng không phải là Rasul của chúng, chúng sẽ bị cấm đến hội ngộ cùng Ta tại giếng Al-Hawdh; còn ai bác bỏ sự dối trá đó của chúng và cũng không ủng hộ chúng làm bất công thì tất cả họ là tín đồ của Ta và Ta là Rasul của họ, họ sẽ được hội ngộ cùng Ta tại giếng Al-Hawdh.”<sup>(4)</sup>

<sup>(1)</sup> Hadith do Muslim ghi số (2577).

<sup>(2)</sup> Hadith do Al-Bukhari ghi số (2447) và Muslim ghi số (2578).

<sup>(3)</sup> Hadith do Al-Haakim ghi số (4/90 – 91) từ Mu’qal bin Sinaan và nói: “Đường truyền Hadith Soheeh” và được ông Al-Zahabi đồng thuận.

<sup>(4)</sup> Hadith do Ahmad ghi số (3/123) và lời Hadith của Imam, Al-Nasaa-i ghi số (7/160 – 161), Al-Tirmizhi ghi số (614) và nhận xét: “Hadith Hasan Ghareeb.” Và giới xác minh Hadith nhận xét trong bộ Jaame’ Al-Usool: “Hadith này ít nhất cũng thuộc loại Hasan (4/75 – 76)” và trong bộ Al-Targheeb wa Al-Tarheeb số (3194 – 195).

Và lúc Rasul صلی اللہ علیہ وسلم cử ông Mu-a'z bin Jabal رضی اللہ عنہ đi Yemen làm nhiệm vụ thì Người đã căn dặn kỹ: {اتَّقُوا دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ} “Anh hãy tránh xa lời cầu xin của người bị bất công, bởi quả thật, giữa lời cầu xin đó với Allah không có gì che chắn.”<sup>(5)</sup> và theo Musnad của Imam Ahmad ghi:

{وَإِنْ كَانَ كَافِرًا}

“Cho dù đó là người Kaaфир (ngoại đạo).”<sup>(6)</sup>

Sheikh, tiến sĩ A' -idh Al-Qarni – cầu xin Allah bảo vệ ông – kể: Được sách sử ghi lại vào thế kỷ thứ tư theo lịch Islam dưới triều đại A' bbaasiyah, có một bà lão già sống đơn độc không chồng con tại Baghdaad, I Rắc, bà lão chỉ có mỗi miếng đất để bà trồng trọt mà mưu sinh qua ngày. Có điều bà lão luôn là người ngoan đạo, ngoài các thời gian chăm sóc miếng đất là bà tập trung vào việc hành lễ Salah, tụng niệm và tán dương Allah. Ngôi làng bà lão dưới quyền quản lý của tên quan bá đạo, chuyên cướp bóc làm giàu cho bản thân, chính hắn đã chiếm đi miếng đất nhỏ kia của bà. Bà lão liền đi tìm đến tòa lâu đài của tên lãnh đạo mà cầu xin: “Thưa ông, xin hãy trả lại cho lão miếng đất đó, xin hãy tội nghiệp lão, lão xin thề với Allah lão không có người thân chỉ sống có một mình không chồng không con, lão chỉ dựa vào mảnh đất đó mà trồng trọt sống hằng ngày” nhưng cho dù bà lão có nài nỉ khóc lóc ra sao thì hắn dứt khoát nói: “Xin lỗi, miếng đất đó bây giờ là của ta, bà hãy về đi.” Năn nỉ hoài không được thì bà lão nói: “Lão xin thề với Allah là lão sẽ cầu xin Allah trừng trị ông.” Lời hăm dọa của bà lão không làm hắn sợ hãi, ngược lại hắn càng xác xược hơn mà đáp lại bà lão bằng lời giễu cợt: “Vậy bà hãy nhớ cầu xin vào lúc một phần ba cuối của đêm.” Có một A' lim có mặt trong lúc đó, ông nói: “Tôi đã khiếp sợ khi nghe được lời lẽ ngông cuồng đó và tôi biết mọi việc đã kết thúc.” Chẳng qua vị A' lim đó hoảng hốt là bởi ông hiểu được rằng lời cầu xin của người bị đàn áp sẽ không bị cản lại đặc biệt là vào lúc một phần ba cuối của đêm, như Rasul صلی اللہ علیہ وسلم đã báo:

{يَنْزِلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ. فَيَقُولُ: مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ، مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ، مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ}

“Thượng Đế của chúng ta – Đấng Hồng Phúc & Tối Cao – xuống tầng trời hạ giới vào một phần ba cuối của mỗi đêm. Ngài gọi: Ai cầu xin gì TA cũng chấp nhận; Ai thỉnh cầu gì TA cũng ban cho và ai sám hối tội lỗi TA cũng đều tha thứ cho.”<sup>(7)</sup>

Và Nabi صلی اللہ علیہ وسلم cũng đã từng nói:

<sup>(5)</sup> Hadith do Al-Bukhari ghi số (1496) và Muslim ghi số (19).

<sup>(6)</sup> Hadith do Ahmad ghi trong Musnad số ((12885).

<sup>(7)</sup> Hadith do Al-Bukhari ghi số (1145) và Muslim ghi số (1808), từ Hadith Abu Hurairah رضی اللہ عنہ.

{ثَلَاثَةٌ لَا تُرَدُّ دَعْوَتُهُمْ: الصَّائِمُ حِينَ يُفْطِرُ، وَالْإِمَامُ الْعَادِلُ، وَدَعْوَةُ الْمَظْلُومِ يَرْفَعَهَا اللَّهُ فَوْقَ  
الْغَمَامِ وَيَفْتَحُ لَهَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ، وَيَقُولُ الرَّبُّ: وَعِزَّتِي لَأَنْصُرَنَّكَ وَلَوْ بَعْدَ حِينٍ}

“Có ba loại người Allah không từ chối lời thỉnh cầu của họ: Lời cầu xin của người nhịn chay ngay lúc xả chay; lời cầu xin của vị lãnh đạo thanh liêm và lời cầu xin của người bị bất công. Các lời cầu xin đó được Allah dùng mây chuyên chở và các cửa trời thì được mở cửa sẵn tiếp đón, và Thượng Đế phán bảo: *TA xin thề bởi sự hùng mạnh của TA rằng TA sẽ hỗ trợ cho các người cho dù có trễ.*”<sup>(8)</sup>

Bà lão nói: “Được, lão sẽ về mà cố gắng cầu xin vào một phần ba cuối của mỗi đêm.” Thề là bà lão đau khổ trở về nhà. Suốt cả tháng tròn bà lão đứng mà cầu xin Allah trừng trị tên lãnh đạo bạo ngược kia, bà khấn: “*Lạy Allah, Ngài là Đấng tiêu diệt mọi thế lực bạo ngược bất công, xin hãy hủy diệt y.*” Cũng với thời gian này tên lãnh đạo bạo ngược bị thủ lĩnh A’bbaas Qaahir nổi giận mà xử y: “*Thứ sáu này chặt tay phải của y và thứ sáu tới chém đầu y.*” Sau khi đã hành án chặt tay y xong đến ngày chém đầu y thì bà lão đến trước mặt y mà nói: “*Lão cảm ơn ông đã chỉ cho lão cách để cầu xin.*” Tên bạo ngược nói: “*Đến giờ phút này mà bà còn nói giễu cợt tôi sao ?*” Bà nói:

“*Một khi lãnh đạo và bộ hạ đều bạo ngược*

*Cậy quyền, ý thế mà bóc lột đàn áp*

*Thật là khốn khổ cho chúng, đúng là khốn khổ cho chúng, quả là hiểm họa cho chúng*

*Những tên bạo ngược dưới đất trước Đấng Thâm Phán ở trên trời.”*

Nếu ai đó đã được giao cho nhiệm vụ quản lý bất cứ công việc nào đó của cộng đồng Islam, rồi y lợi dụng để trục lợi thì y sẽ chẳng hưởng được lời biện hộ của Rasul صلی اللہ علیہ وسلم, như được ông Ma’qil bin Yasaar رضی اللہ عنہ:

{صِنْفَانِ مِنْ أُمَّتِي لَا تَنَالُهُمَا شَفَاعَتِي: سُلْطَانٌ عَشُومٌ ظَالِمٌ، وَغَالٍ فِي الدِّينِ يَشْهَدُ عَلَيْهِمْ فَيَتَبَرَّأُ مِنْهُمْ}

“**Có hai loại người sẽ không được Ta biện hộ: Lãnh đạo bạo ngược và bất công; và loại người thái quá trong tôn giáo, có bằng chứng ràng cho việc làm đó của bọn chúng nhưng nhân chứng vô can với hành động của bọn họ.**”<sup>(9)</sup>

➡ Đối với những ai ý mạnh, ý giàu mà ăn hiếp người thế cô, người già, trẻ mồ côi, quả phụ thì hãy coi chừng hành phạt của Allah vào ngày phán xét cuối cùng như ông Jaabir bin Abdullah رضی اللہ عنہ kể: Sau khi nhóm người Muhaajireen trở về từ Habashah thì Rasul صلی اللہ علیہ وسلم hỏi họ:

<sup>(8)</sup> Hadith do Al-Tirmizhi ghi số (3598), lời Hadith của ông và nhận xét: “*Hadith Hasan*”, Ibnu Maajah ghi số (1752), Al-Tabaraani ghi số (1416) và nhận xét: “*Những người truyền Hadith đều đáng tin.*”

<sup>(9)</sup> Hadith do Ibnu Abi A’sim ghi trong Sunnah và Sheikh Al-Albaani xác minh là Soheeh (1/23).

{أَلَا تَحَدِّثُونِي بِأَعَاجِيبِ مَا رَأَيْتُمْ بِأَرْضِ الْحَبَشَةِ}

“Mọi người hãy kể cho Ta nghe điều lạ mà mọi người đã từng thấy ở Habashah xem.” Thì một thanh niên trong nhóm kể: “Tôi xin kể cho Rasul nghe, có lần chúng tôi đang ngồi thì có một bà lão của dân cư nơi đó đội trên đầu chậu nước đang bước đi thì có một thanh niên cũng dân cư nơi đó dùng tay đẩy bà lão từ phía sau lưng làm bà lão té quỵ gối còn chậu nước thì bể. Bà lão đứng dậy nhìn sang chàng thanh niên mà nói: Này kẻ bất công kia, rồi ngày mai đây (ngụ ý ngày phán xét) khi mà Allah bày ngai vương ra và tập trung tất cả mọi người từ người đầu tiên đến người cuối cùng của thế giới loài người, lúc đó tay chân sẽ nói chuyện chúng sẽ liệt kê hết tất cả mọi điều mà chúng đã từng làm, lúc đó người sẽ biết được chuyện của ta và người.” Nghe xong thì Rasul صلی اللہ علیہ وسلم nói: {صَدَقْتَ صَدَقْتَ كَيْفَ}

{صَدَقْتَ صَدَقْتَ كَيْفَ} “Bà lão đã nói đúng, bà lão đã nói đúng làm sao Allah lại xem trọng một tập thể nào đó không biết bên vực người yếu trước bất công của kẻ mạnh.”<sup>(10)</sup>

✎ Đối với những ai gây ra bất công đặt biệt là xâm phạm đến sinh mạng vô tội nhưng vẫn được sống bình an vô sự, đừng tưởng rằng Allah đã quên đi hành động bất công của y, không đâu Allah chỉ muốn trì hoãn việc trừng trị y mà thôi, Allah phán:

﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفِيلاً عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٢﴾ مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْ دَتُهُمْ هَوَاءٌ ﴿٤٣﴾ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَا تِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نُحِبِّ دَعْوَتِكَ وَتَتَّبِعِ الرَّسُولَ ۖ أَوْ لَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّن قَبْلُ مَا لَكُم مِّن زَوَالٍ ﴿٤٤﴾ وَسَكَنتُمْ فِي مَسْكِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ ﴿٤٥﴾﴾ إبراهيم: 42 - 45

✎ Và hồi (Muhammad) người đừng tưởng rằng Allah đã cố tình làm ngơ trước mọi bất công của những kẻ tàn bạo, chẳng qua là Allah muốn gom hết sự bất công của chúng để thanh toán vào ngày mà các cặp mắt chúng phải nhìn hoảng loạn \* (Sau khi chúng được phục sinh) chúng liền nhanh chân chạy về trước, chúng ngẩn đầu lên nhìn đăm đăm không hề nháy mắt và con tim của chúng thì trống rỗng (do quá hoảng loạn) \* Và Người (Muhammad) hãy khuyến cáo nhân loại vào một ngày mà hành phạt sẽ phải đến với họ. Lúc đó, những kẻ bất công sẽ khẩn cầu: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài hãy gia hạn cho bầy tôi thêm khoảng thời gian ngắn nữa, chắc rằng bầy tôi sẽ tuân lệnh giới Rasul.” (Allah) hỏi: “Chẳng phải, các người đã từng thề thốt khẳng định là các người sẽ không bị suy tàn (trước hưng thịnh hiện tại, sẽ không có phục sinh hay thưởng phạt gì) hay sao ? \*

<sup>(10)</sup> Hadith do Ibnu Maajah ghi số (4010) và ông nhận xét trong Al-Zawaa-id: “Hadith có đường truyền Hasan.”

***Và các người đã cư ngụ trong các ngôi nhà của những kẻ trước các người, chúng đã bất công với chính bản thân chúng trong khi TA đã trình bày rõ cho các người việc TA đã trừng trị chúng ra sao, vậy mà với bao bất công của chúng đã tạo mà các người vẫn không biết lấy đó mà làm gương.”*** ﴿ Ibrahim: 42 - 45 (chương 14).

Sheikh, tiền sĩ Muhammad bin Abdur Rahmaan Al-A’reefi – cầu xin Allah phù hộ ông – kể: Imam Al-Khattaabi رحمہ اللہ ghi trong sách “*Lẽ công bằng của bầu trời*” rằng ở Baghdaad có một gã bán thịt cứ mỗi sáng trước giờ Fajr gã rời khỏi nhà đến cửa hàng ngoài chợ mà giết cừu dê để bán, xong gã trở về nhà nghỉ ngơi chờ đến sáng mới mở cửa hàng bán thịt. Vào một đêm nọ sau khi xong việc ở cửa hàng gã trở về nhà như thường lệ với bộ quần áo dính đầy máu cừu dê, đang đi bỗng gã nghe tiếng gào thét phát ra từ bóng tối ở đằng xa, gã liền chạy nhanh đến vị trí phát ra tiếng la đó thì thấy một người đàn ông đang nằm trên đất máu me khắp người và một con dao đang cắm trên người đàn ông đó, thấy vậy gã bán thịt liền rút con dao ra và cố bồng người đàn ông đi cấp cứu nhưng mất máu quá nhiều làm người đàn ông chết ngay trên đôi tay của gã. Lúc này, mọi người tập trung lại thấy cả người gã bán thịt dính toàn máu và trên tay đang cầm con dao làm họ tưởng rằng gã là sát thủ nên bắt gã, và cuối cùng, gã bị kết án tử hình. Vào ngay ngày hành quyết, gã bị trói giữa pháp trường thì gã lớn tiếng nói: Này hỡi mọi người xin hãy nghe tôi nói lời thật lòng đây, tôi xin thề trước Allah chúng dám là người đàn ông đó không phải do tôi giết nhưng cách đây 20 năm về trước tôi đã từng giết người giờ đây tôi phải chịu án tử hình này. Đó là hai mươi năm về trước tôi là một thanh niên đưa đò sang sông từ bờ này sông đưa sang bờ kia sông. Vào một ngày nọ có một cô gái nhà giàu và mẹ cô ta qua đò, từ đó hai mẹ con cô ta qua lại đò tôi thường xuyên hơn làm tôi động lòng trước sắc đẹp cô ta và cô cũng có tình cảm với tôi. Thấy vậy, tôi đã bạo gan hỏi cưới cô ta nhưng cha cô ta từ chối do chê tôi nghèo không xứng đáng. Từ lần đó gia đình cô ta không còn qua lại đò của tôi nữa làm lòng tôi đau đớn vô cùng. Đến hai hoặc ba năm sau, lúc tôi đang ngồi chờ khách sang sông thì có một phụ nữ bồng đứa con xuống đò qua sông. Khi đò ra đến giữa sông thì tôi mới phát hiện người phụ nữ đó chính là cô gái năm xưa làm tôi mừng rỡ tột độ, tôi liền nhắc về một số kỉ niệm mà năm xưa chúng tôi có được, nhưng cô ta nói năng rất tế nhị rằng cô ta đã có chồng và đứa bé chính là con của cô ta. Lúc đó tâm trí tôi hỗn loạn mà tiến gần cô ta thì cô ta liền nhắc tôi về Allah nhưng tôi không thèm để ý lời cô ta nói gì, lúc đó đứa bé cũng khóc ré lên. Thấy vậy, tôi liền giục đứa bé mà đưa gần xuống nước và nói: “*Nếu em không cho anh thỏa mãn thể xác của em thì anh sẽ giết chết đứa bé.*” Cô ta đã khóc lóc và nài nỉ tôi rất nhiều nhưng tôi không quan tâm, tôi bắt đầu nhún đứa bé xuống nước đến khi gần tắt thở thì tôi kéo nó lên. Lúc đó, cô ta vẫn không đồng ý với tôi nên tôi đã tức giận mà tiếp tục nhún đứa bé xuống sâu hơn, lâu hơn đến nỗi đứa trẻ không còn cử động tay chân nữa thì tôi kéo lên nhưng đứa bé đã chết, tôi liền ném nó xuống sông. Xong tôi quay sang tiến gần đến cô ta, tôi và cô ta giằng co được một lúc thì tôi nắm tóc cô ta mà nhún xuống nước hồi lâu rồi kéo lên nhưng cô ta vẫn cương quyết không làm chuyện đồi bại với tôi, cơn giận của tôi lúc đó lên đỉnh điểm nên tôi

đã nhấn đầu cô ta xuống nước thêm lần nữa cho đến khi chân tay cô ta hoàn toàn bất động tôi mới buông ra thì cô ta cũng đã chết và tôi cũng ném xác cô ta xuống sông cùng với con cô ta. Sau đó, tôi quay về nhà và không một ai biết được tội ác của tôi, cho đến hôm nay tôi mới bị tử hình vì tội giết người.

Thấy rằng, Allah không hề bỏ qua tội lỗi cho những kẻ đã từng bất công ngay trên cuộc sống trần gian này trước khi đến ngày phán xét cuối cùng. Theo ông Abu Musa Al-Ash-a'ri رضي الله عنه dẫn lời Rasul صلى الله عليه وسلم :

{إِنَّ اللَّهَ لَيَمِي لِلظَّالِمِ حَتَّى إِذَا أَخَذَهُ لَمْ يُفْلِتْهُ}

**“Quả thật, Allah đang trì hoãn trừng trị kẻ bất công, nhưng khi trừng trị y thì không hề cho y cơ hội trốn thoát.”** Nói xong thì Rasul صلى الله عليه وسلم xướng đọc câu Kinh:

{وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾} هود: 102

**«Và như thế đó (Muhammad) Thượng Đế của Người đã tóm lấy một ngôi làng chuyên làm tội lỗi, quả thật sự tóm lấy của Ngài rất đau đớn và kinh hoàng.»**  
Hud: 102 (chương 11). **(11)**

Tin đồ Muslim cần phải tuyệt đối thận trọng trước lời cầu xin của những người bị bất công, bị đàn áp và hãy luôn khắc ghi lời di huấn của Rasul صلى الله عليه وسلم :

{اتَّقُوا دَعْوَاتِ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهَا تَصْعَدُ إِلَى السَّمَاءِ كَأَنَّهَا شَرَارٌ}

**“Các người hãy tránh xa các lời cầu xin của người bị bất công, bởi quả thật, các lời cầu xin đó bay lên trời tựa những tia sáng.”** **(12)**

Imam Al-Zahabi ghi trong quyển sách “*Các đại tội trong Islam*” ở chương bất công, Imam đã kể một câu chuyện về người đàn ông và con cá. Có một người đàn ông thấy một người đàn ông khác bị ông cụt một cánh tay sát bả vai vừa chạy vừa la lớn: “*Ai nhìn thấy tôi thế này thì đừng bao giờ gây bất công cho ai*” với lời đó người đàn ông bị cụt tay cứ lặp đi lặp lại mãi. Thấy lạ, người đàn ông đến hỏi: Chuyện gì xảy ra với anh vậy ?

- Người cụt tay kể: Những gì xảy ra trên người tôi quả là một chuyện lạ, lạ vô cùng. Trước kia, tôi là một người bạo ngược, y mạnh hiếp yếu, chỉ biết thỏa mãn ham muốn của mình mà tôi đã bất chấp tất cả. Cho đến một lần tôi nhìn thấy một ngư dân bắt được một con cá lớn làm thoi thích thú muốn chiếm hữu con cá đó. Tôi đến nói với ông ngư dân đó: “*Này ông lão kia hãy đưa cho ta con cá đó.*”

- Ngư dân nằng nệ: “*Tôi xin anh đừng lấy con cá, tôi phải đi bán con cá này mà lấy tiền nuôi gia đình tôi, đó là cuộc sống của chúng tôi đó.*” Nhưng tôi đã bất cần quan tâm đến lời nài nỉ đó của ông lão, tôi đã đánh ông ta và chiếm

**(11)** Hadith do Al-Bukhari ghi số (4686) và Muslim ghi số (2583) và lời Hadith là của Muslim.

**(12)** Hadith do Al-Haakim ghi số (1/29), từ Ibnu U'mar رضي الله عنه.



đoạt con cá. Ông lão bắt lực đành phải buông tay. Đang trên đường tôi cầm con cá về nhà thì bị nó cắn phải vào ngón tay cái tôi, khi về đến nhà tôi đã làm thịt con cá mà ăn. Đến tối đêm đó ngón tay cái bị con cá cắn đã làm tôi đau nhất không chịu nổi nên cả đêm đó tôi không tài nào ngủ được, kéo dài như thế đến mấy ngày thì tôi tìm đến bác sĩ mà than về ngón tay nhức của mình. Sau khi khám xong thì bác sĩ bảo: Ngón tay của anh bị nhiễm trùng có hiện tượng lây lan, nếu anh không cắt ngón tay cái này liền lúc này thì nó sẽ lây lan cả bàn tay của anh. Thế là tôi liền phẫu thuật tháo ngón tay cái ra. Cứ tưởng thế là hết đau nhức nhưng chỉ vài ngày sau đó thì bàn tay tôi lại tiếp tục nhức buộc tôi phải tìm đến bác sĩ khám lần nữa thì bác sĩ bảo: Loại nhiễm trùng đó đã lây lan đến bàn tay rồi, nếu không cắt bàn tay lúc này e sẽ lây lan đến cẳng tay. Thế là bác sĩ làm phẫu thuật tháo tiếp bàn tay tôi, nhưng cũng không lâu sau thì cẳng tay tôi bị nhức nữa mà còn bị nhức hơn cả hai lần trước, tôi lại tìm đến bác sĩ và bác sĩ lại bảo phải cắt tiếp cẳng tay, nếu không sẽ phải bỏ luôn cánh tay và thế là tôi phải tiếp tục bị cắt bỏ luôn phần cẳng tay. Tưởng chừng mọi việc đã kết thúc với tôi, nào ngờ bấp tay tôi lại tiếp tục nhức mà còn nhức hơn bao lần trước, nhức vô cùng, tôi lại đến phòng khám thì bác sĩ lại bảo phải cắt toàn bộ cánh tay sát bả vai nếu chậm trễ e sẽ nhập vào cơ thể. Thế là tôi mất hoàn toàn một cánh tay. Sau khi về nhà thì mọi người trong xóm mới hỏi tôi sự việc thì tôi đã kể cho họ nghe sự kiện tôi đã chiếm đoạt con cá thì mọi người bảo: *“Giá như ngay từ đầu anh đi xin lỗi và trả lại con cá cho ông ngư dân đó là mọi chuyện đã xong rồi, thậm chí anh không cần phải cắt ngón tay cái nữa là khác. Giờ đây anh lập tức đi tìm ông ngư dân đó trước khi cơ thể anh bị nhức trở lại.”* Lập tức tôi đi tìm ông ngư dân đó khắp mọi nơi và gian nan lắm tôi mới gặp được ông ta. Khi gặp ông ta là tôi liền chạy đến mà quì xuống ôm lấy chân ông ta mà hôn liên tục và khóc lóc van cầu: *“Tôi van xin ông, xin hãy tha thứ lỗi lầm của tôi, tôi xin thề với Allah, xin ông hãy tha thứ lỗi lầm cho tôi.”* Ông ngư dân ngạc nhiên hỏi tôi: *“Xin lỗi anh là ai vậy?”* Tôi nói: *“Ông còn nhớ kẻ đã đánh ông và giật đi của ông con cá không? Kẻ đó chính là tôi đó.”* Ông ngư dân liền bật khóc khi thấy cơ thể tôi bị biến dạng đến tội nghiệp, ông nói: *“Này người anh em, khi thấy anh bị như thế này là tôi đã tha thứ cho anh rồi.”* Sau khi bình tĩnh tôi mới hỏi ông ngư dân: *“Tôi xin thề với Allah, tôi muốn ông nói thật cho tôi nghe là ông đã làm gì khi tôi đánh ông và giật đi con cá của ông?”* Ông ngư dân nói: *“Tôi đã khóc rất nhiều và đã cầu xin rằng: Lạy Allah, chính Ngài đã cho bề tôi thấy được sức mạnh của kẻ bào ngược trước sự yếu đuối của bề tôi. Giờ bề tôi xin Ngài cho bề tôi thấy sức mạnh của Ngài trên kẻ bạo ngược đó.”* Và mọi việc đã xảy ra trên ngay trên cơ thể tôi. Từ đó tôi đã quyết tâm sám hối và hứa với lòng sẽ không bao giờ gây bất công với bất cứ ai nữa.

Trong cuộc sống, mỗi người chúng ta khó tránh khỏi hiềm khích hoặc vô tình gây bất công cho ai đó. Nên để khắc phục sự bất công mà chúng ta đã gây nhằm tránh được mọi hậu quả tai ương sau này thì chúng ta cần phải giải quyết ngay liền ngày hôm nay đừng để đến ngày mai, bởi Rasul صلی اللہ علیہ وسلم đã khuyến cáo ở Hadith do ông Abu Hurairah رضی اللہ عنہ thuật lại:

{مَنْ كَانَتْ لَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَخِيهِ مِنْ عَرَضِهِ أَوْ شَيْءٍ فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْهُ الْيَوْمَ، قَبْلَ أَنْ لَا يَكُونَ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ، إِنْ كَانَ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ أُخِذَ مِنْهُ بِقَدْرِ مَظْلَمَتِهِ، وَإِنْ لَمْ تَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ أُخِذَ مِنْ سَيِّئَاتٍ صَاحِبِهِ فَحُمِلَ عَلَيْهِ}

“Ai đã từng gây xúc phạm đến danh dự hoặc điều gì đó đến người anh em của mình thì ngay hôm nay hãy đi xin lỗi họ, trước khi vàng và bạc không còn giá trị nữa mà phải bồi thường bằng công đức tương ứng với trọng lượng bất công của y, nếu không có công đức để trả thì sẽ phải nhận lãnh tội lỗi thay cho người mà y đã bất công.”<sup>(13)</sup>

Và tín đồ Muslim phải luôn nằm lòng rằng kẻ cháy túi trong cộng đồng Muslim chúng ta không phải là người không tiền, không bạc, không tài sản mà là kẻ không có đủ công đức để bồi thường hậu quả do sự bất công của y gây ra, như ông Abu Hurairah رضي الله عنه kể: Có lần Rasul صلى الله عليه وسلم hỏi mọi người:

{هَلْ تَدْرُونَ مَنْ الْمُفْلِسُ؟}

“Các người có biết như thế nào là kẻ cháy túi không?” Mọi người đáp: “Đối với chúng tôi kẻ cháy túi là người không có tiền cũng không có tài sản.” Rasul صلى الله عليه وسلم nói:

{إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ وَصِيَامٍ وَزَكَاةٍ وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ هَذَا، وَقَذَفَ هَذَا، وَأَكَلَ مَالَ هَذَا، وَسَفَكَ دَمَ هَذَا، وَضَرَبَ هَذَا، فَيُعْطَى هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، فَإِنْ فَنِيَتْ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ يُقْضَى مَا عَلَيْهِ، أُخِذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ، ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ}

“Quả thật, kẻ cháy túi trong cộng đồng Ta là kẻ vào ngày phán xét có rất nhiều công đức từ nhịn chay, Salah, Zakat, nhưng (ở trần gian) y đã xúc phạm đến danh dự của người này, đã vu khống người này, đã chiếm đoạt tiền của người này, đã làm người này đổ máu thế là y phải dùng công đức mà bồi thường cho những ai mà y đã gây bất công, đến khi công đức của y đã hết sạch mà vẫn chưa bồi thường đủ sự bất công đã gây ra thì y phải nhận lãnh tội lỗi thay cho những ai bị y gây bất công, sau đó y bị ném vào hỏa ngục.”<sup>(14)</sup>

Lạy Allah, xin Ngài lấy lại công bằng và bảo vệ những ai yếu thế, những người bị đàn áp, bị bất công, những người bị xúc phạm, những trẻ mồ côi, các quả phụ bằng sự bảo vệ của Ngài những người già và khản cầu Ngài tiêu diệt mọi thế lực bất công và ác bá.

Cầu xin bình an và phúc lành cho Nabi Muhammad, cho gia quyến cùng tất cả bằng hữu của Người.

<sup>(13)</sup> Hadith do Al-Bukhari ghi số (2287) và Muslim ghi số (1564) và lời Hadith là của Muslim, Imam Ahmad ghi số (3/438).

<sup>(14)</sup> Hadith do Muslim ghi số (6744) và Ahmad ghi số (8250, 9077).



